

Svensk författningssamling

Förordning om statlig ersättning för arbete i etableringsjobb

SFS 2022:807

Publicerad
den 14 juni 2022

Utfärdad den 7 juni 2022

Regeringen föreskriver följande.

1 § Denna förordning innehåller bestämmelser om den arbetsmarknadspolitiska insatsen statlig ersättning för arbete i etableringsjobb.

Syftet med insatsen är att stimulera arbetsgivare att anställa vissa nyanlända invandrare och vissa långtidsarbetslösa personer samt att anställningen i normalfallet ska leda till en tillsvidareanställning på heltid.

Förordningen är meddelad med stöd av 8 kap. 7 § regeringsformen.

2 § Den statliga ersättning som betalas enligt denna förordning är en individersättning som betalas till arbetstagaren. Ersättningen utgör samtidigt ett statligt stöd till arbetstagarens arbetsgivare.

Om stöd till en arbetsgivare, i form av individersättning till en arbetstagare, har betalats ut på felaktig grund eller med ett för högt belopp kan arbetsgivaren i vissa fall vara skyldig att betala det belopp till staten som felaktigt har betalats ut till arbetstagaren.

Stödet får lämnas i enlighet med Europeiska kommissionens beslut den 16 maj 2022 i ärende SA.100209 (2022/N).

Vad ett etableringsjobb är

3 § Med etableringsjobb avses arbeten som omfattas av ett sådant centralt kollektivavtal om etableringsjobb som uppfyller kraven i 4 §.

4 § Ett centralt kollektivavtal om etableringsjobb får ligga till grund för ett beslut om rätt till statlig ersättning enligt denna förordning om avtalet

1. har getts in till Arbetsförmedlingen,
2. innehåller uppgift om referenslön, det vill säga den lägsta lön som tillämpas enligt parternas ordinarie kollektivavtal,
3. innehåller uppgift om vilken lön som ska gälla för etableringsjobbet, och
4. innehåller kontaktuppgifter till de centrala kollektivavtalsparter som har tecknat kollektivavtalet om etableringsjobb.

Vem som kan få den statliga ersättningen

5 § Ersättning kan beviljas den som vid beslutstillfället har fyllt 20 år, är arbetslös och anmäld som arbetssökande hos Arbetsförmedlingen och som

1. har varit arbetslös, eller deltagit i ett arbetsmarknadspolitiskt program, på heltid under minst 24 av de 27 månaderna närmast före dagen för ansökan,

2. är anvisad till det arbetsmarknadspolitiska programmet etableringsinsatser för vissa nyanlända invandrare enligt förordningen (2017:820) om etableringsinsatser för vissa nyanlända invandrare, eller

3. inom de senaste 36 månaderna före dagen för ansökan har beviljats

a) uppehållstillstånd enligt

– 5 kap. 1, 2, 3, 3 a, 4 eller 6 § utlänningslagen (2005:716) eller

motsvarande äldre bestämmelser,

– 12 kap. 18 § utlänningslagen, eller

– 21 eller 22 kap. utlänningslagen, eller

b) uppehållskort i egenskap av familjemedlem till en EES-medborgare efter ansökan enligt 3 a kap. 10 § utlänningslagen.

Ersättning får inte beviljas enligt första stycket 2–3 till en arbetssökande som redan har fått ersättning enligt denna förordning.

6 § Vid tillämpning av bestämmelserna om tidsperioder i 5 § första stycket ska det bortses från tid som den arbetssökande har varit förhindrad att arbeta på grund av vård av eget barn som inte har fyllt två år eller, om barnet är adopterat, i två år efter barnets ankomst till familjen.

7 § Om en sökande har beviljats ersättning och anställningen på grund av förhållanden som beror på arbetsgivaren har pågått kortare tid än 24 månader, får ersättning lämnas för anställning hos en annan arbetsgivare under den återstående tid som ersättning som längst får lämnas utan att den sökande på nytt uppfyller de krav för ersättning som anges i 5 §.

Förutsättningar för att ersättning ska kunna beviljas

8 § Statlig ersättning för arbete i etableringsjobb får bara beviljas för sådana arbeten som avses i 3 § som är heltidsanställningar med en månadslön om 6 392 kronor där lönen betalas ut elektroniskt.

Om arbetstagaren utnyttjar en rätt till ledighet enligt lag eller kollektivavtal krävs för rätt till ersättning att lönen minskas proportionellt mot minskningen av arbetstiden.

9 § Anställningen får inte ha påbörjats före beslutet om rätt till ersättning.

10 § Statlig ersättning för arbete i etableringsjobb får bara beviljas för arbete hos en arbetsgivare som är registrerad som arbetsgivare hos Skatteverket.

När ersättning inte får beviljas

11 § Statlig ersättning för arbete i etableringsjobb får inte beviljas om

1. de parter som slutit det aktuella kollektivavtalet om etableringsjobb har meddelat Arbetsförmedlingen att de är eniga om att den aktuella anställningen inte är förenlig med det kollektivavtalet, eller

2. de parter som slutit det aktuella kollektivavtalet inte har yttrat sig och det finns särskild anledning att anta att insatsen inte kommer att leda till en tillsvidareanställning.

12 § Ersättning får inte beviljas för arbete hos en arbetsgivare som

1. senare än 12 månader före den aktuella anställningen har sagt upp en eller flera anställda på grund av arbetsbrist inom det avtalsområde och på den driftsenhet där den anställda är tänkt att placeras,

2. har näringsförbud, skatte- eller avgiftsskulder som har lämnats till Kronofogdemyndigheten för indrivning eller en betalningsanmärkning som inte är obetydlig, eller

3. utgör eller är en del av ett företag som är föremål för betalningskrav på grund av ett beslut av Europeiska kommissionen som förklarar ett stöd olagligt och oförenligt med den inre marknaden.

Vid tillämpningen av första stycket 3 har ordet företag samma betydelse som i artikel 107.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

Den statliga ersättningens storlek och ersättningsperiodens längd

13 § Ersättningen bestäms utifrån anställningens ersättningsnivå och utbetalad lön.

Med utbetalad lön avses i denna förordning kontant ersättning som har betalats ut av arbetsgivaren och som ligger till grund för beräkning av arbetsgivaravgifter.

14 § Anställningens ersättningsnivå baseras på det tillämpliga kollektivavtalets referenslön och ska vara

– 7 600 kronor i de fall referenslönen ligger mellan 14 000 och 16 999 kronor,

– 10 600 kronor i de fall referenslönen ligger mellan 17 000 och 17 999 kronor,

– 11 600 kronor i de fall referenslönen ligger mellan 18 000 och 18 999 kronor,

– 12 500 kronor i de fall referenslönen ligger mellan 19 000 och 19 999 kronor, och

– 13 100 kronor i de fall referenslönen är 20 000 kronor eller mer.

15 § För en månad där 6 392 kronor eller mer har betalats ut i lön ska ersättningen motsvara den för anställningen fastställda ersättningsnivån.

För en månad där den utbetalade lönen understiger 6 392 kronor ska ersättningen vara ersättningsnivån minskad med samma andel som den andel med vilken den utbetalade lönen understiger 6 392 kronor.

16 § Ersättningen lämnas som längst för totalt 24 månader. Ersättningen får aldrig lämnas för tid efter utgången av det år som arbetstagaren fyller 65 år.

Hur man ansöker om den statliga ersättningen

17 § En ansökan om statlig ersättning för arbete i etableringsjobb ska ges in till Arbetsförmedlingen.

Ansökan ska minst innehålla

1. arbetstagarens person- och kontaktuppgifter,

2. arbetsgivarens organisationsnummer,

3. ett åtagande från arbetstagaren att omgående anmäla förändringar som kan påverka rätten till den statliga ersättningen eller ersättnings storlek, och

4. ett intyg från arbetsgivaren som uppfyller villkoren i 18 §.

18 § Det arbetsgivarintyg som ska bifogas en ansökan om statlig ersättning för arbete i etableringsjobb ska innehålla

1. namn och person- eller samordningsnummer på den person som ska anställas,
2. arbetsgivarens organisationsnummer och kontaktuppgifter,
3. en uppgift om tillämpligt centralt kollektivavtal om etableringsjobb inklusive kontaktuppgifter till de centrala kollektivavtalsparterna och i förekommande fall till den lokala arbetstagarorganisationen,
4. en uppgift om anställningens tillträdesdag och lön,
5. en försäkran om att arbetsgivaren gör löneutbetalningar elektroniskt,
6. en försäkran om att arbetsgivaren inte senare än 12 månader före den aktuella anställningen har sagt upp en eller flera anställda på grund av arbetsbrist inom det avtalsområde och på den driftsenhet där den anställda ska placeras,
7. ett åtagande från arbetsgivaren att omgående till Arbetsförmedlingen anmäla förändringar som kan påverka rätten till den statliga ersättningen eller ersättningens storlek, och
8. en bekräftelse av att arbetsgivaren är medveten om att denne kan bli betalningsskyldig för felaktigt utbetalt stöd.

Uppgifter om faktiska förhållanden ska lämnas på heder och samvete.

Prövning av rätten till den statliga ersättningen

19 § Arbetsförmedlingen prövar frågor om rätt till ersättning och fastställer den ersättningsnivå som ska ligga till grund för ersättningen.

20 § Arbetsförmedlingen ska pröva en ansökan om ersättning skyndsamt.

Ett beslut om rätt till ersättning får dock inte fattas tidigare än sju arbetsdagar från det att ansökan och arbetsgivarintyget kom in till myndigheten.

21 § I ett beslut om rätt till ersättning ska Arbetsförmedlingen ange

1. arbetsgivarens organisationsnummer,
2. vilken ersättningsnivå som ska gälla, och
3. för vilken period som ersättningen ska betalas.

22 § Vid ändrade förhållanden eller om Arbetsförmedlingen på annan grund har anledning att anta att ersättning betalas ut på felaktig grund eller med fel belopp ska Arbetsförmedlingen göra en förnyad prövning av rätten till ersättning.

23 § När Arbetsförmedlingen har fattat beslut om att bevilja rätt till ersättning, eller har ändrat ett tidigare beslut om rätt till ersättning efter en prövning enligt 22 §, ska Arbetsförmedlingen underrätta arbetstagaren, arbetsgivaren, de partsorganisationer som avses i 18 § 3 och Försäkringskassan om beslutet.

Fastställande av storleken på och utbetalning av den statliga ersättningen

24 § Försäkringskassan hanterar utbetalning av ersättningen och fastställer hur stort belopp som ska betalas ut vid varje enskild utbetalning.

25 § Ersättningen betalas ut månadsvis i efterskott.

26 § Försäkringskassan ska före varje utbetalning kontrollera mot inhämtade uppgifter från Skatteverkets beskattningsdatabas hur mycket utbetalad lön som arbetsgivaren har redovisat för den aktuella arbetstagaren den aktuella månaden.

Försäkringskassan ska därefter betala ut den statliga ersättningen i enlighet med Arbetsförmedlingens beslut om rätt till ersättning och det som anges i 15 §.

Återbetalning och återkrav

Återkrav mot arbetsgivaren

27 § Om en arbetsgivare har fått statligt stöd i form av individersättning till en arbetstagare och ersättningen har beviljats på felaktig grund eller på en för hög nivå, ska arbetsgivaren till staten betala ett belopp som motsvarar det som felaktigt har betalats ut.

Om stöd till en arbetsgivare, i form av individersättning till en arbetstagare, har betalats ut för tid efter utgången av det år arbetstagaren fyllde 65 år är dock arbetsgivaren betalningsskyldig endast om arbetsgivaren insett eller skäligen borde ha insett felet. Detsamma gäller om stöd har betalats ut till en arbetstagare som inte uppfyller förutsättningarna i 5–7 §§.

28 § Om en arbetsgivare är betalningsskyldig enligt 27 § ska Arbetsförmedlingen besluta att återkräva det belopp arbetsgivaren är skyldig att betala.

Återkrav mot arbetstagaren

29 § Om ersättning till en arbetstagare har betalats ut på felaktig grund eller med ett för högt belopp till följd av ett beslut som har fattats av Arbetsförmedlingen är arbetstagaren återbetalningsskyldig, om arbetstagaren har förorsakat den felaktiga utbetalningen genom att lämna oriktiga uppgifter eller inte anmäla ändrade förhållanden.

Detta gäller under förutsättning att arbetsgivaren inte är betalningsskyldig enligt 27 §.

30 § Om en arbetstagare är återbetalningsskyldig enligt 29 § ska Arbetsförmedlingen besluta att återkräva det felaktigt utbetalda beloppet.

Om det med hänsyn till arbetstagarens personliga eller ekonomiska förhållanden eller andra omständigheter finns särskilda skäl för det, får Arbetsförmedlingen helt eller delvis avstå från krav på återbetalning.

31 § Om ersättning till en arbetstagare har betalats ut på felaktig grund eller med ett för högt belopp till följd av ett beslut som har fattats av Försäkringskassan är arbetstagaren återbetalningsskyldig, om arbetstagaren har förorsakat den felaktiga utbetalningen genom att lämna oriktiga uppgifter eller inte anmäla ändrade förhållanden.

Detsamma gäller om ersättning i annat fall har lämnats felaktigt eller med för högt belopp och arbetstagaren har insett eller skäligen borde ha insett felet.

32 § Om en arbetstagare är återbetalningsskyldig enligt 31 § ska Försäkringskassan besluta att återkräva det felaktigt utbetalda beloppet.

Om det med hänsyn till arbetstagarens personliga eller ekonomiska förhållanden eller andra omständigheter finns särskilda skäl för det, får Försäkringskassan helt eller delvis avstå från krav på återbetalning.

33 § Vid återkrav enligt 32 § får Försäkringskassan, vid en senare utbetalning av ersättning enligt denna förordning, besluta att dra av ett skäligt belopp i avräkning på det som har betalats ut för mycket.

Gemensamma bestämmelser

34 § Vid återkrav får den myndighet som har fattat beslutet om återkrav bevilja anstånd med betalningen eller träffa avtal med den återbetalningsskyldige om en avbetalningsplan. Myndigheten ska i så fall ta ut ränta på det obetalda beloppet. Ränta ska tas ut från den dag då anståndet beviljades eller avtalet om avbetalningsplan träffades, dock inte för tid innan det återkrävda beloppet skulle ha betalats. Ränta ska tas ut efter en räntesats som vid varje tidpunkt överstiger statens utlåningsränta med två procentenheter.

35 § Om ett belopp som har återkrävts inte betalas i rätt tid, ska dröjsmålsränta enligt räntelagen (1975:635) tas ut på beloppet. Detsamma gäller när den återbetalningsskyldige har beviljats anstånd med betalningen eller träffat ett avtal om en avbetalningsplan och betalningen inte sker inom den tid som följer av beslutet om anstånd eller av avtalet.

36 § Det som anges i 33 och 34 §§ om avräkning och anstånd gäller även ränta enligt 34 och 35 §§.

Omprövning och överklagande

37 § Arbetsförmedlingens beslut enligt denna förordning ska omprövas hos myndighetens centrala enhet för omprövning om det begärs av den som beslutet gäller. Vid omprövningen får beslutet inte ändras till den enskildes nackdel.

En begäran om omprövning ska vara skriftlig och ges in till Arbetsförmedlingen. Begäran ska ha kommit in till Arbetsförmedlingen inom tre veckor från den dag då den som begär omprövning fick del av beslutet.

Om ett beslut överklagas innan det har omprövats, ska överklagandet anses som en begäran om omprövning.

38 § I 40 § förvaltningslagen (2017:900) finns bestämmelser om överklagande till allmän förvaltningsdomstol.

Andra beslut av Arbetsförmedlingen än beslut enligt 37 § om omprövning av beslut om rätt till ersättning enligt 3–14, 16–18 och 20–23 §§ får dock inte överklagas.

Bemyndiganden

39 § Arbetsförmedlingen får meddela föreskrifter om verkställigheten av denna förordning i frågor som Arbetsförmedlingen beslutar om.

40 § Försäkringskassan får, efter att ha gett Arbetsförmedlingen tillfälle att yttra sig, meddela föreskrifter om verkställigheten av denna förordning i frågor som Försäkringskassan beslutar om.

Denna förordning träder i kraft den 1 september 2022.

På regeringens vägnar

SFS 2022:807

EVA NORDMARK

Catharina Nordlander
(Arbetsmarknadsdepartementet)